

Raskompendium
för
Strävharig Foxterrier

Till Svenska Terrierklubbens domarekonferens den 24-25 november 2017

Innehållsförteckning

Förord	3
Rashistorik	4
Standard	6
Ursprungsland	6
Helhetsintryck	6
Viktiga måttförhållande	6
Uppförande/karaktär	6
Huvud	8
Hals	10
Kropp	12
Extremiteter	14
Bakställ	16
Rörelser	16
Päls	18
Färg	18
Storlek/vikt	22
Fel	22
Allvarliga fel	22
Diskvalificerande fel	22
Bedömning av strävårig foxterrier	23

*Detta kompendium har sammanställts av:
Geir Flyckt-Pedersen, Agneta Åström, Fredrik Nilsson
och Mikael Nilsson*

*Vi vill tack alla som har varit behjälpliga med att få fram
bilder till vårt kompendium:
Lisa Croft-Elliott, Andrew Goodsell, Alexandra Terboven,
Gerard O'Shea och Zoltan Sabo*

Vår målsättning med detta raskompendium är att poängtera och förtydliga det som kännetecknar den korrekta rastypen. Vi vill med bilder och kommentarer förmedla den känslan, som en högklassig strävvhårig foxterrier ska ge. Detta kompendium har varit ett samarbetsprojekt där jag är tacksam för samarbetet med Geir Flyckt-Pedersen. Han har förmågan att förmedla sina kunskaper på ett lättfattligt och enkelt sätt, samtidigt som man rycks med. Det går inte att ta miste på passionen för den här speciella rasen!

Vi hoppas med detta, att intresset för vackra strävvhåriga foxterriers är väckt och att vi kan bibehålla och förbättra kvaliteten på rasen i Sverige. Trots att de inte är så många till antalet kan man fortfarande få se högklassiga individer!

Agneta Åström

EN TOPPKLASS STRÄVHÅRIG FOX TERRIER SKALL IMPONERA !
Det finns inget som heter medelmåttigt eller mediokert.

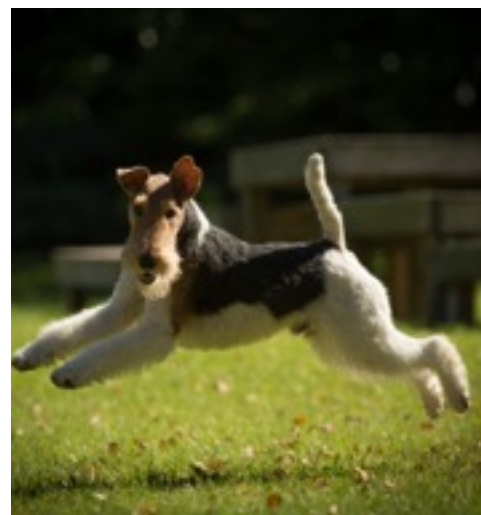
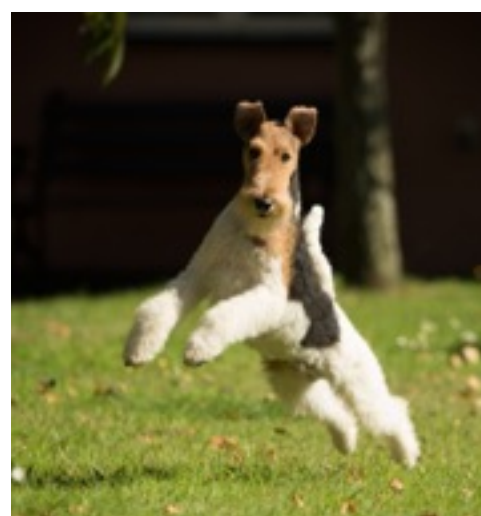
En av England mest framgångsrika uppfödare beskrev sin idealbild av rasen så här:” A head can never be too long or too lean as long as it fits the dog. The eyes can never be too small as long as the expression is right. The ears shall be lively and as small as they can possibly be and still carried correctly. The neck can hardly be too long, the back can hardly be too short, as long as there is ample room for correct shoulder placement. Tail set must be high and there must be “plenty behind the tail “. The Wire Fox Terrier is not supposed to move like a German Shepherd or any other long striding dog, but must move with temperament and a rhythm that reflects its temperament!

Det rör sig om typ, uttryck, helhet, balans och rörelser... inte att förglömma, päls och kondition.

Ett minimikrav innan någon "släpps loss" som domare borde vara att han eller hon bevisligen kan identifiera vad som är en Strävvhårig Fox-, Welsh-, Lakeland-, Airedale- eller Irländsk Terrier vid att enbart titta efter dessa rasers ögon och uttryck.

Samtliga dessa raser har olika personligheter (**karaktärsdrag**), som just reflekteras i deras ögon, vilka speglar just den rasens specifika själ.

Geir Flyckt-Pedersen

Foxterriern, själva inkarnationen av begreppet terrier, är tydligen den äldsta terrierrasen, men inte ens den har som ras betraktad, någon hög ålder. Ursprungligen kallades alla terriers, som användes vid rävjakt för foxterrier (fox = räv, terra = jord). Sträv- och släthårig foxterrier är egentligen två hårlagsvarianter av en och samma ras. Den strävhåriga varianten är äldst och härstammar från de strävhåriga jaktterrierna som fanns i gruvdistrikten i Dunham, Wales och Derbyshire. Dessa beskrevs på tidigt 1600-tal och avporträtterades av holländaren Hamilton redan år 1750.

På de stora jaktkennlarna i England, där det föddes upp foxterrier, lades stor vikt vid att kombinera effektivitet med tilltalande exteriör hos hundarna. Den strävhåriga, som av många räknas som rasens stamfader, var "Old Tip" född 1866 och avlad enbart på strävhåriga linjer. Andra menar att CH Cackler of Notts skulle vara det. Båda har dock haft betydelse för rasens utveckling. Hertiginnan av Newcastle, ägarinna av Kennel Notts, lade ner stort avelsarbete på den strävhåriga foxterriern.

Rasen ställdes ut i egna klasser första gången i Darlington 1869. The Fox Terrier Club bildades 1876. Samma år satte sig klubbens styrelse, under ordförandeskap av major Harding Cox, att formulera rasbeskrivningen. Standarden, var med små undantag, mycket lik den standard som gäller idag. En viss förändring gjordes i rasens hemland år 1985, för att passa den utveckling som rasen gjort under gångna år, vilken är den som gäller idag. När den första utställningen för terriers arrangerades i England 1886, i The Royal Aquarium Westminster av ingen mindre än Charles Cruft, deltog 125 släthår och endast 50 strävhaar. Den första specialklubben för strävhaar foxterrier bildades i England 1913.

Kathleen, Duchess of Newcastle, var ordförande i Engelska Wire Fox terrier Association under åren 1916-19 och medlem i klubben fram till sin död 1955. Hon hade en lång och lysande karriär som uppfödare, utställare och domare av strävvhårig foxterrier. Hennes berömda "av Notts" strävvhår var grunden för några av de mest framgångsrika stamtavlor av tidigt 1900-tal och, därför, spelade dessa viktig roll i utvecklingen av den moderna strävvhåriga foxterriern. En av hennes mest berömda hundar år 1916, var Ch. Common Scamp of Notts, som erhöll sitt första CC vid The Wire Fox terrier Association utställning det året.

Här ses Ernest Robinson, Zelay Kennel. Han började ställa ut strävvhårig foxterrier 1939 och blev medlem i Wire Fox terrier Association strax efter andra världskriget. Hans ZELOY uppfödning hade stort inflytande på aveln efter kriget. Många av dagens strävvhår i utställningsringarna har Zelay champions i sina stamtavlor långt bak i leden. Det finns ingen tvekan om att den mest inflytelserika hunden, uppfödd av denna kennel var Ch. Zelay Emperor som var "the top sire" genom alla tider i rasen, varav det fanns 22 brittiska champions, 33 amerikanska champions och hundratals champions world-wide.

Vid sekelskiftet, började den strävvhåriga foxterriern erövra världen och blev med tiden oerhört populär. Kulmen på registreringsantalet nåddes 1924, då 7156 strävvhår registrerades i Engelska Kennelklubben, jämfört med 2573 släthår. En enorm siffra med tanke på att många valpar såldes oregistrerade.

England var störst och bäst i avelsarbetet, men USA blev också en del av det stora foxterrierlandet. Där fanns penningstarka uppfödare, som betalade dyrt för storvinnare. Man exporterade dock tillbaka goda hundar, som fick betydelse för rasens utveckling.

Till Sverige kom rasen i slutet av 1800-talet och 1903 bildades Svenska Foxterrierklubben, som sedermera blev Svenska Terrierklubben.

Det finns knappast någon annan ras, som varit så framgångsrik i utställningsringarna. Många storsegrar och Best in Show över hela världen. Trots att populariteten har minskat betydligt sedan storhetstiden är rasen fortfarande med och tävlar om toppvinster runt om i världen. Under 1940-talet såg man en klar försämring av kvalitetsnivån, både temperament och sjukdomar, som medförde att rasens registreringssiffror sjönk. Detta mycket beroende av att rasen hade varit så oerhört populär och mindre seriösa uppfödare avlade på allt där fanns.

Sakta men säkert lyckades några legendariska uppfödare reparera vad mindre nogräknade raserat. Idag är standarden god och det arbetas seriöst och hängivet med vår ras i många delar av världen.

I Sverige bildades nuvarande Strävvhåriga Foxterrierklubben 1979.

Standard för STRÄVHÅRIG FOX TERRIER

(Rasnamn i hemlandet: Fox Terrier (Wire))

FCI-nummer 169

FCI-standard på engelska publicerad
2009-05-19

FCI-standard fastställd av FCI General
Committee 2009-03-26

Översättning fastställd av SKKs
Standardkommitté 2009-09-29

Ursprungsland/hemland

Storbritannien

Användningsområde

Ursprungligen jaktterrier, numera främst
sällskapshund.

FCI-klassifikation

Grupp 3, sektion 1, Arbetsprov är valfritt

Helhetsintryck

Strävhaarig foxterrier är en energisk och
livlig hund med god benstomme och kraft
i litet format. Den skall aldrig vara
klumpig eller grov. Hundens byggnad
skall ha perfekt balans, särskilt när det
gäller proportionerna mellan skalle -
nosparti samt mellan mankhöjd -
kroppslängd. Likt en kortryggad jakthäst
skall rasen stående täcka mycket mark.

Viktiga måttförhållanden

Skallens och nospartiets längd skall vara
nästan identisk. Mankhöjden skall vara
närmast identisk med kroppslängden mätt
från skulderbladsled till sittbensknöl.

Uppförande/karaktär

Rasen skall vara alert, kvick och rörlig,
med livligt uttryck, alltid "på tårna" och
spänt intresserad vid minsta utmaning.
Den skall vara vänlig, framåt och orädd.

Kommentarer

Helhetsintryck

Foxterrierns uppförande och utstrålning utgör en stor del av
helhetsintrycket, att hunden ska vara intensivt intresserad, aktiv
och modig.

Balans, stramhet, ädelhet och elegans är nyckelord för denna
ras.

Ett långt, smalt huvud med allert uttryck spelar stor roll för
korrekt rastyp.

Foxterriern ska i ringen presenteras vältrimmad på klassiskt vis.

Viktiga måttförhållanden

Det står i standarden att skalle och nosparti ska vara nästan
identiska. Detta betyder att det är nospartiet som ska vara längre
än skallen, aldrig tvärtom.

Foxterriern ska upplevas som en kvadratisk hund. Den får
aldrig upplevas som lång men inte heller kortbent.

Fantastisk helhet där det lyser foxterrier från huvud till svanstipp på denna 5-åriga hane. Här visas de korrekta proportionerna, där den viktiga stramheten samt elegansen kommer fram.

Denna eleganta tik har vad standarden eftersträvar, när det gäller proportioner och balans. Hennes placering och hållning av öronen är ett ideal för rasen.

Huvud

Skallparti

Skalle

Skallens överlinje skall vara nästan flat, lätt sluttande och gradvis avsmalna mot ögonen.

Stop

Stopet skall vara svagt markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti

Nospartiets och skallens längd skall i stort sett vara desamma. Ett märkbart kortare nosparti gör att huvudet förefaller vekt och oavslutat. Nospartiet skall gradvis avsmalna från ögonen till nosspetsen och slutta lätt från pannan. Partiet under ögonen får inte vara alltför konkavt eller urgröpt utan skall vara utfyllt och fint utmejslat.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara starka med perfekt, regelbundet och komplett saxbett. Överdrivet beniga eller muskulöst utvecklade käkar är varken attraktivt eller önskvärt.

Ögon

Ögonen skall vara mörka, uttrycket fullt av glöd och intelligens, måttligt små och inte utstående. Ögonformen skall vara så cirkelrund som möjligt. De får inte sitta för brett isär eller alltför högt i skallen, eller för nära öronen.

Skalle

Det är önskvärt med en smal skalle utan utbuktningar, knölar eller muskler, som känns när man känner över huvudets skalle och kinder.

Standarden nämner inget om skallens djup och ädelhet i profil, men det är lika viktigt, som sett framifrån.

För djup skalle är inte önskvärt.

Nostryffel

Notera att nostryffeln ska vara svart, även på gingerfärgade hundar.

Nosparti

Det ska vara ett något längre nosparti än skalle. Det ska vara av god längd och väl utfyllt. För att kunna känna detta använd dina händer. Ett långt men tunt nosparti är inte önskvärt.

Käkar/Tänder

Korrekt bett är viktigt liksom att det ska vara kraft i käkarna. Även om själva huvudet ska vara långt och smalt måste det vara korrekt bett och ordentliga käkar. Tunn eller vek underkäke är inte önskvärt. Överbett och underbett är felaktigt.

Huvudet ska ge intryck av ädelhet i kombination med kraft

Ögon

Ögonen SKALL vara små, runda och mörka - INGEN TOLERANS! Ögonens placering i kombination med korrekt ansatta öron ger den rätta skärpan. Ljusa ögon är absolut inte önskvärt.

Ett huvud som talar för sig självt. Här ser man de fint placerade öronen, skarpa uttrycket från de små, runda, mörka ögonen som man vill ha på en foxterrier!

Hanen på bilden ses här från sidan där det tydligt visar sin ädelhet i djupet av skallen, samt den plana skallen där nospartiet sluttar aningens mot nostrylfeln.

Öron

Öronen skall vara små, V-formade, måttligt tjocka, med tipparna prydligt övervikta och fallande framåt tätt intill kinderna. Det vikta örats överlinje skall ligga tydligt ovanför skallens överlinje.

Hals

Halsen skall vara torr, muskulös, av god längd och utan överflödiga halshud. Den skall breddas mot skuldrorna och sedd från sidan bilda en elegant båge.

Öron

I den engelska standarden står det "Small, v-shaped, of moderate thickness, flaps neatly folded over and dropping forward close to the cheeks". Men örat ska alltså peka mot skallen och inte mot kinderna.

Spetsarna ska falla ner mot skalltaget snarare än kinderna. När man påkallar hundens uppmärksamhet ska den sätta öronen så att spetsarna pekar mot ögonens mitt och i en tänkt linje mot de yttre kanterna på nostrifyfeln.

Öronens ska vara måttligt tunna och därmed tunnare än t ex welsh terriern. De ska klart spegla hundens humör och temperament. De ska vara rörliga och kunna lyssna åt olika håll. Hound-präglade, tunga, stora öron är absolut inte önskvärt. För små och lätta öron ger ett "dumt" uttryck.

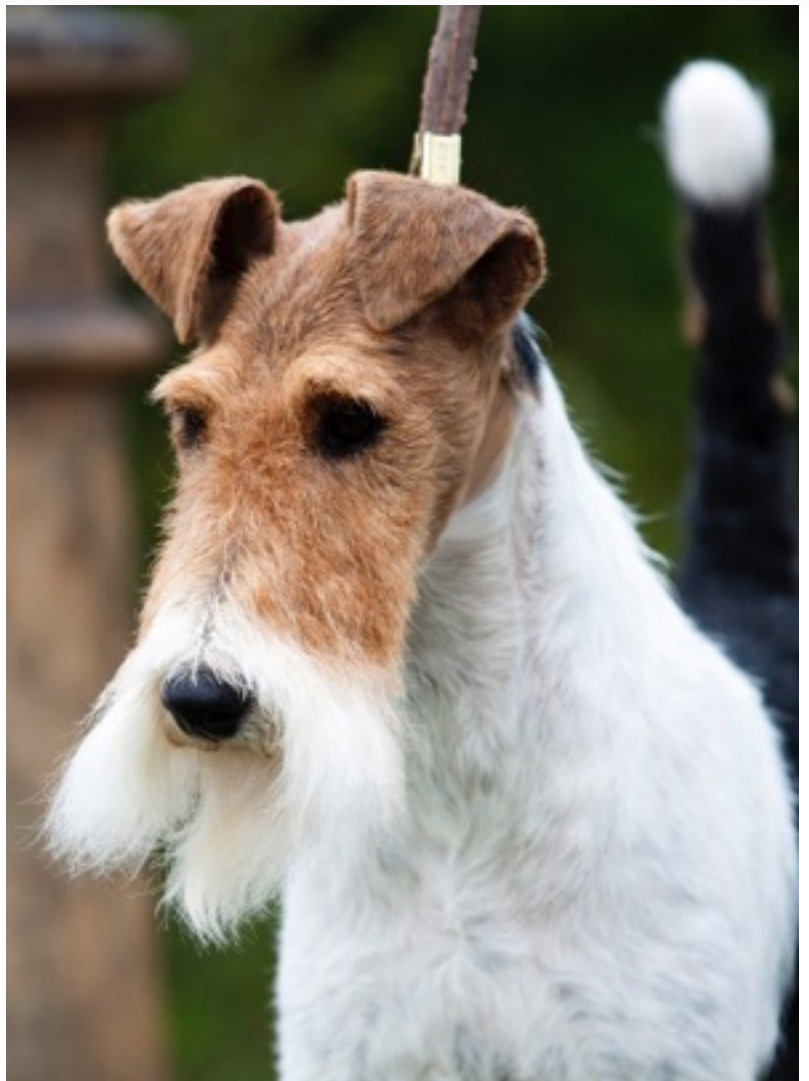
Hals

Halsen önskas så lång som möjligt så länge den är i balans med helheten.

Kvaliteten och ädelheten den här rasen behöver förutsätter en övergång mellan huvud och hals, som ska vara fin och elegant, inte tjock och djup. Passusen "breddas mot skuldrorna" får inte överdrivas och därmed påminna om "welshtyp".

Fint vikta öron på denna tik där man tydligt ser hur öronen är vikta ovanför skallens överlinje.

Tiken på bilden visar här sin fina öronplacering med lagom stora samt tunna öron där öronsribben pekar mot ögats mitt vilket ger det korrekta uttrycket hos en foxterrier.

Kropp**Manke**

Manken skall vara tydligt markerad.

Rygg

Ryggen skall vara kort, plan och stark utan svaghet.

Ländparti

Ländpartiet skall vara mycket kort, muskulöst och svagt välvt.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup men inte bred. De främre revbenen skall vara måttligt välvda, de bakre långa och väl välvda.

Svans

Svansen har tidigare traditionellt kuperats.

Kuperad svans: Svansen skall vara högt ansatt och bäras upprätt men inte över ryggen eller ringlad. Den skall vara kraftig och av lagom längd.

Okuperad svans: Svansen skall vara högt ansatt och bäras upprätt men inte över ryggen eller ringlad. Den skall vara kraftig och av lagom längd så att en balanserad helhet bibehålls.

Svanskupering är förbjuden i Sverige.

Manke/Rygg

"withers should always be clean cut" står det i den engelska standarden. Detta beskriver flytet mellan halsen - manke - rygg och inte just "tydligt markerad" som det står under manke i den svenska översättningen. Manken ska vara på samma nivå, som den plana ryggen. När man stryker hunden med handen från högsta punkten på halsen, över manken längs ryggen till svansroten ska man inte kunna känna något motstånd. Enbart en gradvis breddning från fronten genom kroppen till den bredaste punkten på en foxterrier, vilket ska vara över bakpartiet. Kom ihåg att skuldran ska vara väl tillbakalagd, inte halvvägs upp på halsen vilket vi ofta ser idag. Topplinerna ska inte slutta.

Ländparti

Ländpartiets lätta välvning är inte större än att den döljs helt vid trimningen.

Bröstkorg

Bröstkorgen ska vara djup och fylla ut mellan frambenen utan att det finns förbröst. Förbröst ska inte förekomma på den här rasen.

Svans

Svansen kan i princip inte vara högt nog ansatt. I England talar man om "plenty behind the tail" som förklarar att sittbensknölnarna ska vara väl utvecklade.

Standardens text om hur svansen ska vara buren måste förtydligas. Hur svansen bärs är av enorm betydelse för helhetsintrycket. För att skapa den korrekta helhetsbilden med de numera okuperade svansarna, är idealet att svansen max följer nacklinjen.

Det är rent otypiskt för en foxterrier att bära svansen spikrakt upp eller snett bakåt, "typ fem över två", Den ska inte heller ligga platt över ryggen från svansroten.

Det viktiga flytet från halsen till ryggen är denna bild ett utmärkt exempel på, med sina mjuka övergångar, där manken inte är väl markerad, vilket den inte ska vara. Här ser man en högt ansatt svans, "som om man hade stoppad ner den i ryggen".

Denna hund är något annorlunda i typ än den på föregående bild, men notera det vackra flytet - hals - manke - rygg.

Extremiteter

Framställ

Skulderblad

Framifrån sett skall skuldrorna slutta brant från fästet vid halsen mot skulderbladsleden som skall vara fin. Från sidan sett skall de vara långa, väl tillbakalagda och slutta snett bakåt mot en tydligt markerad manke.

Armbåge

Armbågarna skall vara lodräta mot kroppen, röra sig fritt utmed sidorna och föras rakt framåt i rörelse.

Underarm

Frambenen skall, sedda från alla håll, vara raka med stark benstomme ända ner till tassarna.

Framtassar

Framtassarna skall vara runda, kompakta med små, hårda och tjocka trampdynor och måttligt välvda tår. De får varken vara inåt- eller utåtvidna.

Framställ

I ett gryt är det viktigt att fronten är flexibel, skuldran väl tillbakalagd som i kombination med ett kraftfullt bakställ kan pusha en terrier igenom. Om skulderbladen är tillräckligt väl tillbakalagda är övergången mellan hals och skuldra knappt märkbar. Det ska absolut inte finnas någon märkbar muskulatur på skulderbladen. De ska vara fina och torra ända från toppen på skulderbladet till armbågen.

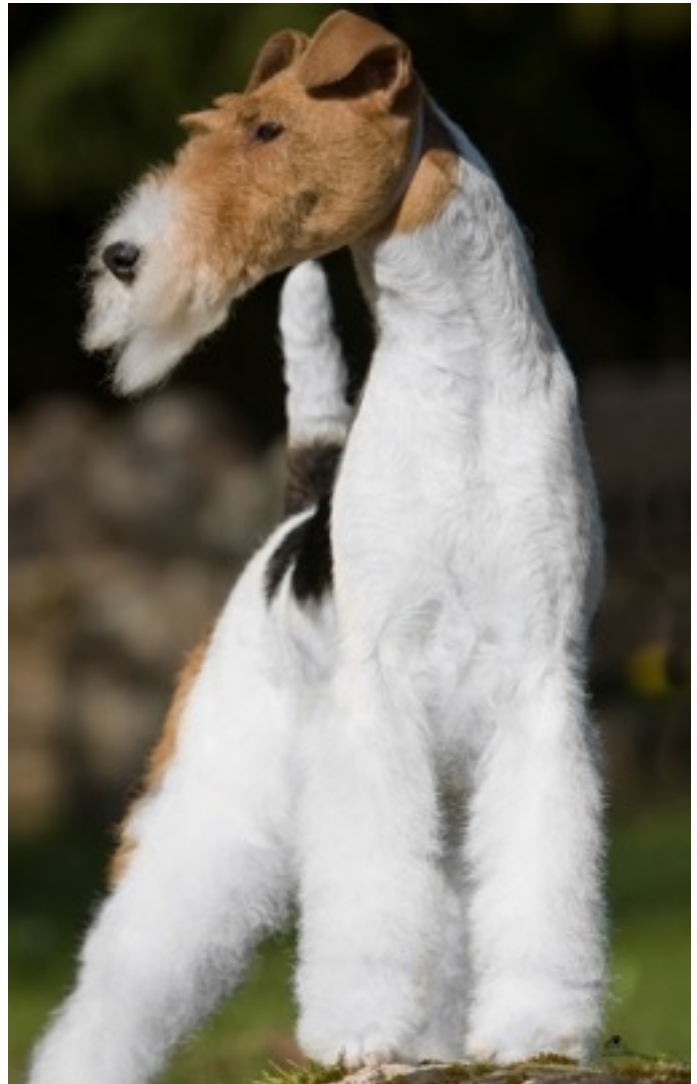
Ser man hunden rakt framifrån ska bakpartiet och bakbenen klart synas för att formen ska bli rätt. Ser man på hunden bakifrån skall frambenen klart synas innanför/mellan bakbenen. Här gäller det att använda korrekt bedömnings-teknik - gå gärna en bit ifrån hunden och titta både framifrån och bakifrån. Hela frontpartiet ska vara ädelt utan synbara muskler. Kraften ska komma från ett välutvecklat bakställ.

Standarden nämner ingenting om överarmen. Därför är det viktigt att påpeka, att den inte är av samma längd som skulderbladet, utan något kortare och ska endast vara LÄTT tillbakalagd för att undvika förbröst. För kort överarm är inte önskvärt.

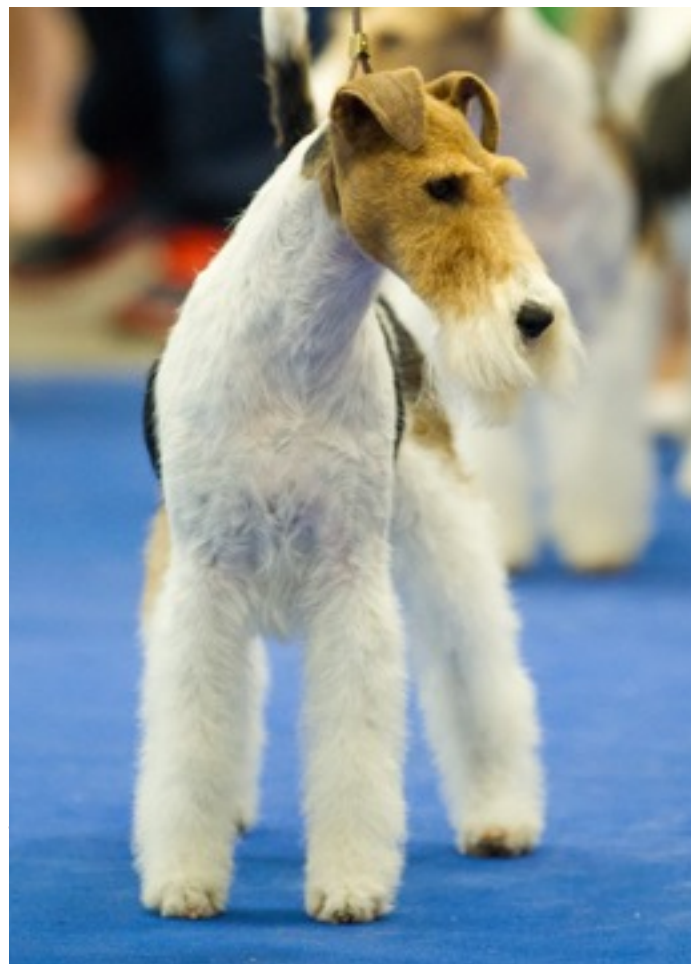
Framtassar

I rasen förekommer en del individer med lösa tassar och svaghet i mellanhanden. Ta upp tassens och känn på den!

Här visas tydligt ädelheten som är så viktigt på en foxterrierfront.

Denna bilden visar tydligt hur frambenen står innanför bakbenslinjen. Detta en nödvändighet då hunden ska arbeta i gryt.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara starkt, muskulöst utan tendens att vara underställt eller krumt. Kombinationen av korta underben - rak knäled är absolut inte önskvärt.

Lår

Låren skall vara långa och kraftiga.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade. De skall varken vara inåt- eller utåtvidna.

Has/hasled

Hasorna skall vara låga. De skall vara lodrätt ställda och bakifrån sett parallella.

Baktassar

Baktassarna skall vara runda, kompakta med små, hårda och tjocka trampdynor och måttligt välvda tår. De får varken vara inåt- eller utåtvidna.

Rörelser

Fram- och bakbenen skall röras parallellt och rakt framåt. Armbågarna skall föras lodrätt och fritt utmed kroppen. Knälederna får varken vara inåt- eller utåtvidna. Det mycket flexibla bakpartiet skall ge ett bra påskjut.

Bakställ

Påskjutet i rörelse kommer huvudsakligen från bakbenen. Det ska vara en allmän styrka i bakstället med goda vinklar men får aldrig bli så mycket att det blir övervinklat. Övervinkling är ett allvarligt fel som dessutom blir en svaghet. Funktionsmässigt är för lite vinklar att föredra, om än idealet är perfektion! Vinklingarna fram och bak måste vara balanserade. Vi ser alltför ofta idag dåligt vinklade framställ i kombination med övervinklade bakställ.

Rörelser

Rörelserna är avgörande när det gäller foxterrier. Korta och knappa rörelser är inte önskvärt och därför är det av vikt att man är klar över det speciella rörelsemönster som en foxterrier ska ha. Den rätta konstruktionen av framställ och bakställ ger foxterriern sitt specifika rörelsemönster, vilket på intet sätt bör likna normalhundens. En fox som inte rör sig fritt i skulderparti, knä och has är utan undantag behäftad med konstitutionella fel.

Frambenen ska föras parallellt och harmoniskt i en pendelrörelse. Armbågarna ska ha stöd av bröstkorgen. Bakbenen ska ha ett bra påskjut med sina låga hasor. Den ska röra sig ledigt i sidled med lika långa steg fram som bak och mötas på mitten under hunden. Knappa rörelser är inte önskvärda men det är inte heller i denna ras, ”ju längre steg desto bättre”.

Foxterriern ska ha samma vackra, strama och stiliga silhuett både i stående och i rörelse.

Ett välutvecklat kraftigt bakställd måste till för ett fungerande rörelsemönster. Påskjutet från bakbenen är drivmotorn i rörelse.

Detta är ett strålande exempel på hur rörelsemönstret och hållningen på hunden speglar idealet av en foxterrier i rörelse.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen skall vara tät, mycket sträv, ca 2 cm lång på skulderna till ca 4 cm lång på manke, rygg, bröstkorg och bakställ. Underullen skall vara kort och mjuk. Pälsen på rygg och lår är strävare än på kroppens sidor. Behåringen på käkarna skall vara frasig och av tillräcklig längd för att förläna nospartiet ett intryck av styrka. Behåringen på benen skall vara tät och frasig.

Färg

Vitt skall dominera, svarta eller tanfärgade fläckar eller svarta och tanfärgade fläckar. Brindle, röda, leverbruna eller skifferblå fläckar är inte önskvärt.

Pälsstruktur

Generellt gäller att ju strävare och mer åtliggande, desto bättre. Var observant på att en för kort trimmad päls inte går att bedöma kvaliteten på därför att en kort utvuxen päls upplevs alltid strävare än när den växt ut. Centimetermåtten, som anges, får ses som en upplysning och inte ett krav, eftersom päslängden kan variera. Numera är trimningen mycket stram och elegant. Att notera, det ska finnas underull i botten av den sträva pälsen.

Pälskvaliteten bedöms på ryggen där den är som strävast. Man kontrollerar att den är sträv och åtliggande genom att dra fingrarna över ryggen först mothårs sen medhårs. Pälsen på hundens sidor är alltid aningen mindre sträv men den får inte vara mjuk och ullig.

Strävåret är kanske den mest avancerade trimrasen som finns. Det finns inget vackrare än en riktigt vältrimmad strävårig foxterrier och det hör till att utställningshunden ska vara klassiskt presenterad.

Färg

När det gäller att vitt ska dominera får man inte glömma bort att foxterriern har en undersida som alltid är vit och oftast fyra vita ben. En del domare tycks ibland vara alltför upphängda på färgen av en foxterrier.

Vitt med tanfärg kallas i vardagslag för "ginger".

Var observant på att hundens teckning kan förvilla intrycket av hundens konstruktion samt proportioner. Det har ofta varit uppfödarnas önskan att få den klassiska teckningen med tanfärgat huvud, vit hals, svart sadel och vita ben. Med denna teckning förstärks den långa halsen och den korta kroppen.

Trefärgad, tan, svart och vit.

Tan och vit "ginger"

Storlek/vikt**Mankhöjd**

Mankhöjden skall inte överstiga 39 cm för hanhundar, tikar något lägre.

Vikt

Idealvikt hos hanhundar i utställningskondition 8 kg, tikar något lägre.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Ljusa ögon.
- Uppstående, tulpan- eller rosenöron.
- Kort underben.
- Raka knäleder.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Mankhöjd

Dagens foxterrier ligger ofta i överkant av storleksmättet enligt standarden. Även om det står att den inte ska överstiga 39 cm ska man använda sunt förnuft och inte stirra sig blind på detta måttet. Kvaliteten, konstruktion i balans är det viktigaste med den här rasen och inte just centimetermättet. Notera att storlek varken är listat som ett allvarligt eller ett diskvalificerande fel.

Konklusion

Det är en verklig utmaning att få till en högklassig strävhaarig foxterrier. Man önskar en hund av standardstorlek med en kort rygg, kraftfullt välmusklat bakställ, ädel "clean" front utan överdriven muskulatur med lång hals och långt, smalt huvud... Så många motsägelsefulla önskemål...! Det vore betydligt enklare att föda upp en hund med lång rygg, lång hals och långt huvud.

Dessutom önskas en välvinklad front - UTAN FRAMTRÄDANDE FÖRBRÖST - inte alls enkelt att klara av, men det ger samtidigt en indikation på vad en välvinklad front på en foxterrier innebär.

Den exteriöra skrivningen ur Strävhaariga Foxterrierklubbens RAS**Exteriör**

Hundens byggnad skall ha perfekt balans, särskilt när det gäller proportionerna mellan skalle/nosparti samt mellan mankhöjd/kroppslängd från skulderbladsled till sittbensknöl, som i båda fallen sinsemellan bör vara nästan identiska. Likt en kortryggad jakthäst täcker den stående mycket mark. Ögonen skall vara mörka, små och runda, öronen skall vara V-formade med tipparna prydligt övervikta. Svansen skall vara högt ansatt och bäras upprätt, vara kraftig och av god längd. Pälsen skall vara mycket sträv med klara färger. Mankhöjdens ideal är 39 cm för hanhund och något lägre för tik. Vi ser en ökad tendens på ökning av mankhöjden på både hanar och tikar.

Nulägesbeskrivning

Rasen är exteriört väl anpassad till rasstandardens och det har inte framkommit några grava avvikelser.

Mål

Att bevara rasens fina exteriöra egenskaper.

Strategier

Att inte använda avelsdjur med exteriöra och mentala svagheter. För att behålla en god exteriör är det önskvärt att så många hundar som möjligt ställs ut någon gång för att få hunden bedömd.

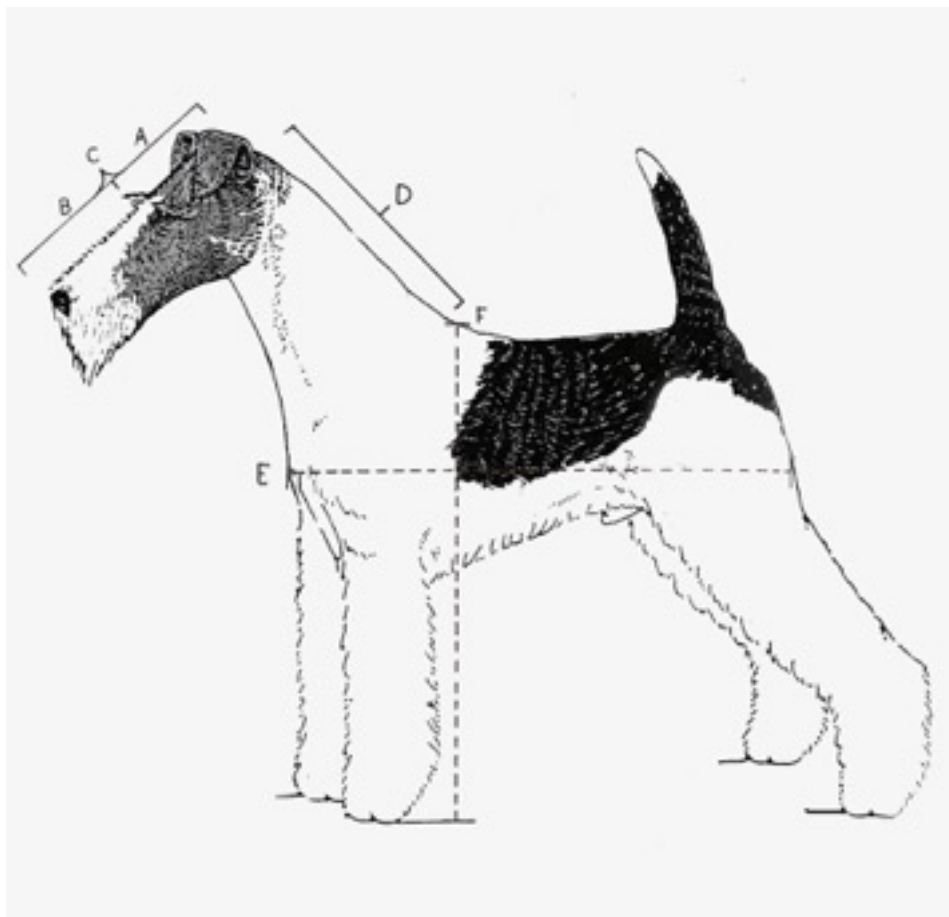

Två representanter för rasen som man kan lägga på minnet.

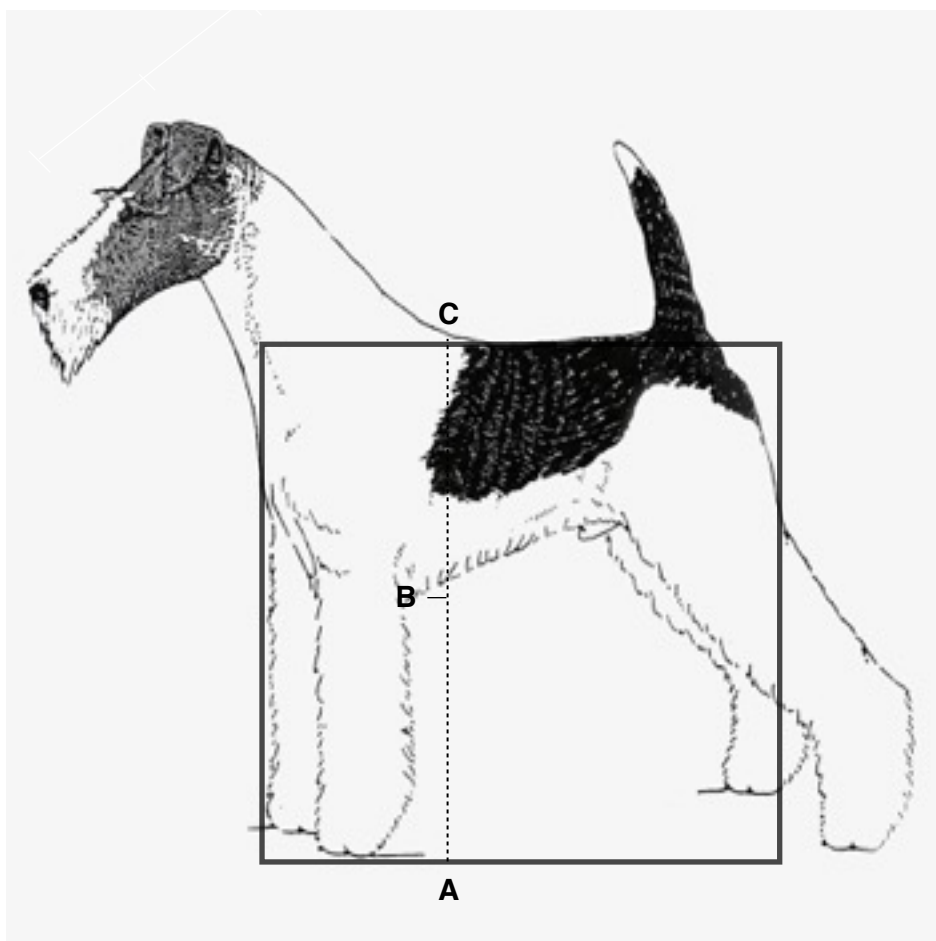
Titta på huvudprofiler och proportioner; ädla övergångar från huvud till hals, perfekta öron, mörka ögon, långa halsar med idealövergångar till ryggen. För rasen välvinklade framställ, korta ryggar med bra svansansättningar; välvinklade bakställ med kraftiga, breda låår! Ädla fronter, kraftiga bakställ.

Står med ett ben i varje hörn! Allt i allt korrekta illustrationer av en balanserad helhet för rasen.

*Proportioner – Nospartiet **B** ska vara något längre än Skallpartiet **A**. Huvudet **C** är lika långt som halsen **D** från nackknölen till manken. Kroppens längd **E**, från skulderleden till sittbensknölen, är densamma, som mankhöjden **F**.*

*Kroppen ska vara kvadratisk. Hundens höjd **A** till **C**, ska bestå av lika delar benhöjd som kroppsdeep, **B**.*

Förenklad hjälp till det viktigaste i bedömningen av strävhairig foxterrier

Temperament:

totalt orädd och komfortabel, uppmärksam på vad som händer, intresserad och nyfiken.

Ädelhet och klass:

stram hållning, långt ädelt huvud, lång hals, kort rygg, högt ansatt, välburen svans.

Rörelser:

röra sig ledigt, med temperament i steget.

